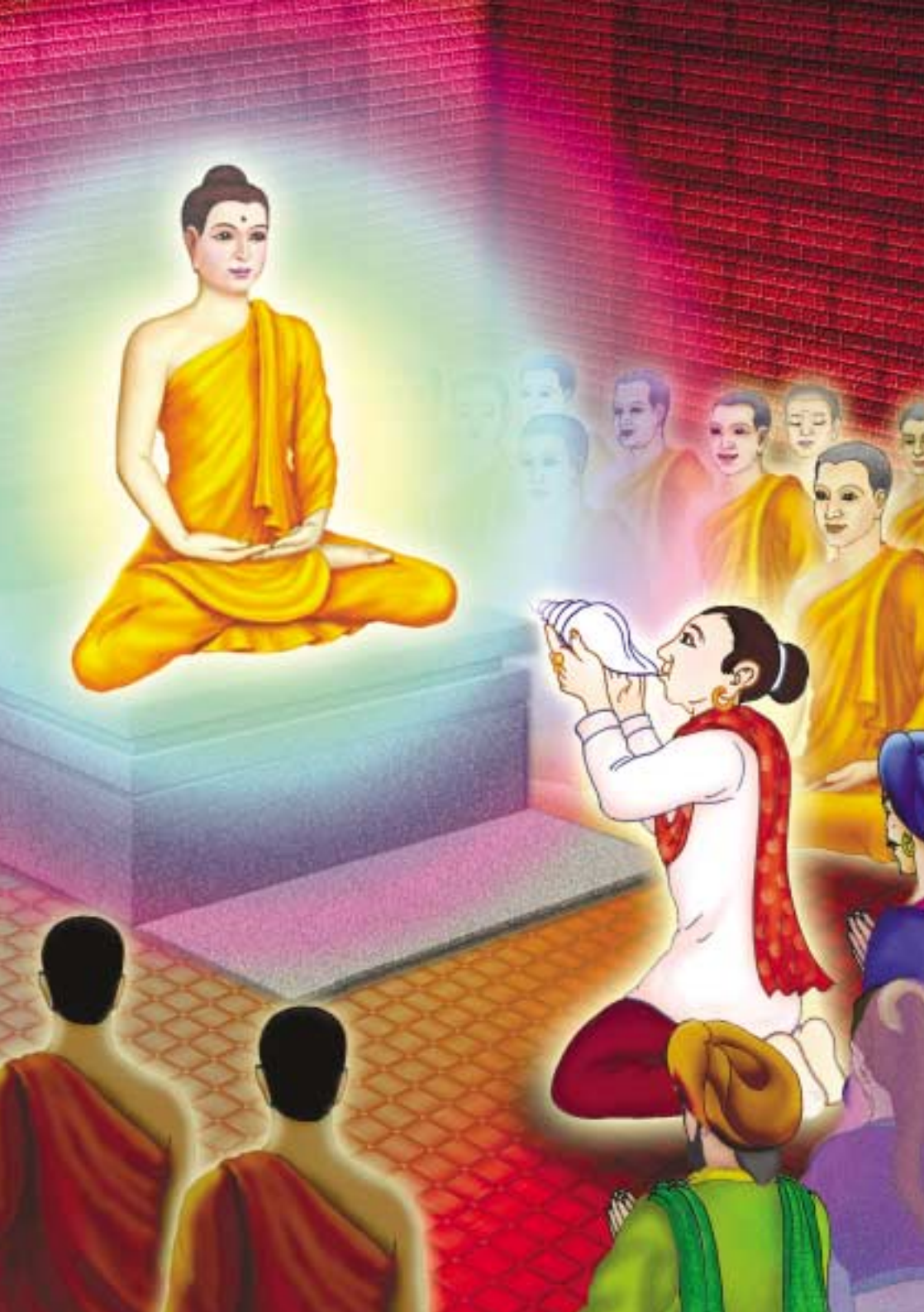

อ ำ นั ส ง สั

เป่ ำ สั ง ขั เป็ น พุ ท ธ บุ ช ำ

เราได้ถวายการเป่าสังข์บูชาพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระนามว่า วิปัสสี... ด้วยบุญนั้นเราไม่รู้จักทุกคติเลย
ในภพที่ ๔๔ แต่ภพนี้เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๑๖ ครั้ง
มีนามว่า มหานิโมสะ ผู้มีเสียงไพเราะ
ทรงพละนาฏภาพก็ก้องทั่วทุกทิศ มีกำลังอันเกิดจากบุญ

อานิสงส์เปาสังข์เป็นพุทธบูชา

๔๒๓

เราทุกคนเกิดมาได้คติสมบัติที่ดีเลิศ คือ ได้ความเป็นมนุษย์ ที่ไม่พิกลพิการ บ้า ใ้ ปัญญาอ่อน ได้อุปนิสัยสมบัติที่สมบูรณ์พร้อมทั้งความคิดความเห็น คือทิวฏฐิสมบัติของเราก็มีความเห็นถูกต้อง เห็นว่าเกิดมาแล้วต้องสร้างบารมี เพราะว่าโลกนี้เป็นเหมือนตลาดกลางในการค้าบุญค้าบาป เราจึงเร่งสร้างบุญสร้างบารมีกันอย่างเต็มที่

นักสร้างบารมีที่แท้จริง จะต้องมึใจจดจ่ออยู่กับการสร้างบารมีอย่างเดียว ไม่ปล่อยให้วันหนึ่งๆ ผ่านไปโดยไม่ได้สร้างบุญอะไรเลย จะต้องคิดอยู่ในใจตลอดเวลาว่า ทำอย่างไรบารมีของเราจึงจะเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ จะมีดวงบุญในตัวใหญ่โตขึ้นไปเรื่อยๆ เพราะบุญน้อยๆ ไปถึงที่สุดแห่งธรรมไม่ได้

ดังนั้น จงคิดอยู่เสมอว่า ทำอย่างไรใจของเราจะสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใสอยู่ตลอดเวลา และก็หยุดใจได้สนิท จนกระทั่งสามารถเข้าถึงธรรมภายในได้ จะได้มีที่พึ่งที่ระลึกภายใน

มีวาระแห่งพระบาลีตอนหนึ่งปรากฏอยู่ใน โอวาทปาฏิโมกข์ ว่า

**“สจิตตปริโยทปนํ เอตํ พุทธานสาสนํ
การทำจิตของตนให้ผ่องใส นี่เป็นคำสอนของ
พระพุทธเจ้าทั้งหลาย”**

อานิสงส์เปาส่งซ์เป็นพุทธรูชา

๔๒๘

การทำให้ผ่องใสอยู่เสมอ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง หากใจผ่องใสแล้ว ไม่ว่าจะทำบุญอะไรก็แล้วแต่ ก็จะมีโอกาส อานิสงส์ยิ่งใหญ่ไพศาล ส่งผลให้ชีวิตมีความสุขความเจริญ รุ่งเรือง เพราะฉะนั้นผู้ที่รู้จักทำให้ผ่องใสแล้วสร้างบุญ จึงได้ ชื่อว่าเป็นผู้ฉลาดในอุบายแห่งความเจริญ เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ อย่างแท้จริง *เหมือนการสร้างบารมีของ พระมธุสสรเถระ ที่ท่านได้สร้างบุญด้วยใจที่เลื่อมใส และรู้จักทำให้ผ่องใส ตลอดเวลาที่ได้สร้างบุญ

ชีวประวัติของพระมธุสสรเถระ ท่านเคยสร้างบุญกับ พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาหลายพระองค์ จนกระทั่งมีอยู่ชาติหนึ่งในยุคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี ทรงอุบัติขึ้น ในโลก ในภพชาตินั้น ท่านมีอาชีพเปาส่งซ์สร้างความบันเทิง ให้แก่มหาชน ท่านเป็นผู้ที่เปาส่งซ์ได้ไพเราะจับใจ เมื่อใครได้ยิน ได้ฟัง หัวใจที่ร้อนรุ่มกระวนกระวายก็จะสงบระงับในทันที

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จเข้ามายังพระนครที่ท่าน อาศัยอยู่ ทำให้ท่านมีโอกาสได้ฟังธรรมของพระพุทธองค์ จึงทำให้ได้คิดตามที่พระบรมศาสดาตรัสว่า สังสารวัฏนี้ยาวนาน

อานิสงส์เปาสังข์เป็นพุทธรูป

๔๒๕

เหลือเกิน เราควรที่จะใช้ความสามารถพิเศษของเราเอาบุญ
ใหญ่กับพระศาสดา เพื่อสั่งสมเป็นเสบียงในการเดินทางไกลไป
ในภพเบื้องหน้า

เมื่อคิดอย่างนี้แล้ว ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ท่านได้เป่า
สังข์ถวายพระผู้มีพระภาคเจ้า บุษบาพระพุทธรองค์ด้วยเสียงสังข์
อันไพเราะนั้น ทุกๆ ครั้งก่อนที่จะถวายการเป่าสังข์ ก็จะทำให้
ของตนให้ผ่องใส นึกน้อมเป็นพุทธรูป เสียงที่เป่าออกไปนั้นได้
ก้องกังวานมีความไพเราะไปทั่วอาณาบริเวณที่พระศาสดาประทับ

ท่านทำอย่างนี้เป็นนิตย ราวกับดนตรีทิพย์ที่เกิดขึ้น
ต้อนรับท้าวสักกะ ด้วยบุญกรรมนั้นส่งผลให้ท่านท่องเที่ยวไป
ในเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ไม่ว่าจะอยู่ในหมู่เทวดาหรือมนุษย์
ก็เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเกียรติคุณดั่งามปรากฏไปทั่วทุกสถาน และ
มีเสียงที่ไพเราะจับใจมนุษย์และเทวายนัก ท่านท่องเที่ยวอยู่
แต่ในสุคติภูมิเท่านั้น จนมาถึงในสมัยพุทธกาลนี้ ก็มาบังเกิดใน
ตระกูลสูง เป็นผู้มียุติพิเศษอย่างหนึ่งคือ จะเป็นผู้ที่มีเสียงไพเราะ
จับใจของผู้ที่ได้ยินได้ฟังทุกๆ คน แม้แต่เทวดายังเงี้ยวโลดฟัง

ต่อมาภายหลัง ท่านได้ฟังธรรมจากพระผู้มีพระภาค
ของเรา ก็เกิดความเบื่อหน่ายในเพศมารวาส จึงออกบวชใน
พระศาสนา แล้วบำเพ็ญเพียรไม่นานนักก็บรรลุธรรมเป็น

อานิสงส์เปาสั่งข้เป็นพุทธรบฐา

๔๓๐

พระอรหันต์ เนื่องจากท่านมีวาจาไพเราะ จึงมีนามปรากฏว่า **มธุสสระ** ซึ่งแปลว่า ผู้มีเสียงไพเราะอ่อนหวานปานน้ำผึ้ง เพราะอานุภาพแห่งบุญที่ได้เปาสั่งข้ถวายพระลัมมาลัมพุทเจ้าในอดีต

วันหนึ่ง ท่านได้ระลึกถึงบุญกรรมของตน จึงเกิดความปีติโสมนัสกล่าวว่า “อานุภาพแห่งบุญนี้น่าอัศจรรย์จริงหนอ เราได้ถวายการเปาสั่งข้บูชาพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า วิปัสสี เป็นผู้บำรุงพระสุคตเจ้าผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่เป็นนิตย์ อานิสงส์แห่งการบำรุงพระโลกนาถผู้คงที่ ทิพยดนตรี ๖ หมื่น ห้อมล้อมเราทุกเมื่อ เสวยแต่สุขสมบัติ ในกัปที่ ๙๑ แต่กัปนี้ ด้วยบุญนั้นเราไม่รู้จักทุกคติเลย

ในกัปที่ ๙๔ แต่กัปนี้ เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๑๖ ครั้ง มีนามว่า มหานิโฆสะ ผู้มีเสียงไพเราะทรงพลานุภาพกึกก้องทั่วทุกทิศ มีกำลังอันเกิดจากบุญ ในภพชาติสุดท้ายนี้ เราได้บรรลุธรรมเป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยคุณวิเศษ คือ ปฏิสัมภิทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ ความปรารถนาที่เราตั้งเอาไว้ยาวนานได้สำเร็จแล้ว นี่เป็นผลแห่งพุทธรบฐาด้วยจิตอันเลื่อมใส”

ท่านเปล่งอุทานด้วยความโสมนัสที่ได้เห็นอานุภาพแห่งบุญที่บังเกิดขึ้น ที่ท่านได้อานิสงส์ใหญ่เช่นนี้ เกิดจากการที่ท่านสร้างบุญด้วยใจที่ผ่องใส เลื่อมใสในพระรัตนตรัยอย่าง

อานิสงส์เปาสังข์เป็นพุทธรูปชา

๔๓๑

แท้จริง โดยไม่มีความกลางแกลงในคุณของพระรัตนตรัย แต่ทำด้วยใจที่เกิดจากจิตสำนึกภายในที่เห็นคุณค่าของบุญจริงๆ ประารถนาที่จะได้บุญอย่างยิ่ง ท่านไม่มีเหตุผลอื่นมาเจือปนเลย

หลวงพ่อยังมีตัวอย่างของการสร้างบุญด้วยใจที่ผ่องใส อีกเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องราวการสร้างบุญของพระอรหันตเถระ อีกองค์หนึ่ง ท่านมีนามว่า **ภิกขทายกเถระ** เป็นเรื่องที่เคยเกิดขึ้นเมื่อสมัย ๙๔ มหาภักที่ผ่านมา ในยุคของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า สิทธัตถะ ครั้งนั้นพระเถระก็ได้มาบังเกิดในยุค นั้น เหมือนกัน

วันหนึ่ง ขณะที่ท่านกำลังเดินอยู่ ก็ได้มองเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าออกจากวิหารเสด็จเที่ยวบิณฑบาต เพียงแค่เห็น ก็มีใจเลื่อมใสแล้ว ประารถนาที่จะได้บุญใหญ่ แต่ตนเองยังไม่ได้เตรียมอะไรมาเลย มีข้าวอยู่เพียงทัพพีเดียวเท่านั้น แต่หัวใจ เต็มตื่นด้วยความปีติเลื่อมใส ก็ไม่รอช้า ได้ทำใจให้ผ่องใส แล้วน้อมถวายข้าวทัพพีนั้นแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า

ด้วยบุญกุศลนั้น แม้จะเป็นเพียงการถวายทานเพียงน้อยนิด แต่ท่านได้ตามระลึกถึงบุญนั้นจนตลอดอายุขัย พอละจากโลกนี้ไปก็บังเกิดในเทวโลก เสวยทิพยสมบัติในเทวโลกทั้ง ๖ ชั้นฟ้า เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ก็เต็มเปี่ยมด้วยมนุษย์สมบัติ จนมา

อานิสงส์เปาสังข์เป็นพุทธบูชา

๔๓๒

ถึงในสมัยพุทธกาลนี้ ได้บังเกิดในตระกูลมหาเศรษฐี มีศรัทธาในพระพุทธานุศาสน์จึงออกบวช บำเพ็ญเพียรไม่นานก็บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ ภายหลังเมื่อท่านระลึกถึงบุญกรรมของตนเกิดความปีติโสมนัส จึงเปล่งอุทานว่า

“เราได้เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระนามว่า สิทธัตถะผู้มีพระฉวีวรรณดังทอง ผู้สมควรรับไทยธรรม เสด็จออกจากป่าอันสงัด เราไม่ได้ตระเตรียมทาน แต่ได้ถวายภิกษาทัพพีหนึ่ง แต่พระพุทธรองค์ ผู้เป็นเนื้อนาบุญอันเลิศ เราได้ถวายทาน แม้เล็กน้อยด้วยใจที่ผ่องใส ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย ในกัปที่ ๙๔ แต่กับนี้ ในกัปที่ ๘๗ แต่กับนี้ เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๗ ครั้ง มีพระนามว่า มหาเรณู สมบูรณ์ด้วยแก้ว ๗ ประการ ภพชาตินี้เราเป็นผู้อยู่จบพรหมจรรย์แล้ว นี่เป็นผลแห่งการถวายทานด้วยใจที่ผ่องใส”

จะเห็นว่าการสร้างบุญด้วยใจที่ผ่องใส ที่สะอาดบริสุทธิ์ เต็มเปี่ยม ด้วยศรัทธาความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้น ประสบแต่ความสุขความเจริญทุกภพทุกชาติ แล้วยังช่วยปิดประตูบาปภูมิ เปิดประตูสวรรค์และนิพพานอย่างแท้จริง เหมือนประวัติการสร้างบารมีของพระอรหันตเถระทั้งสองรูปที่ท่านได้ทำบุญด้วยใจที่ผ่องใส และเป็นผู้ที่ฉลาดในการตามระลึก

อานิสงส์เปาสังข์เป็นพุทฺทบูชา

๔๓๓

นึกถึงบุญที่ตนเองได้กระทำเอาไว้อย่างดีแล้ว ผลบุญจึงตาม
สนับสนุนท่าน จนกระทั่งได้เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิต

เมื่อเรารับทราบกันอย่างนี้ดีแล้ว ก็ให้ตระหนักเอาไว้ว่า
เมื่อเราจะสร้างบุญอะไรก็ตาม ต้องทำใจให้ผ่องใส ให้มีความ
เลื่อมใสในพระรัตนตรัย เราก็จะได้อานิสงส์ใหญ่ ดังเช่น
พระอริยสาวกทั้งหลาย

